

CELEBRAR

VIURE EL JUBILEU 2025

CPL
editorial

VIURE EL JUBILEU

Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona
Col·lecció «Celebrar»

-111-

Director de la col·lecció Celebrar: Joan Obach

Text preparat per Joan Galtés, Joan Piñol i Maria Guarch

Fotografia de la portada: Miller_Eszter (pixabay)

Aquesta col·lecció es publica en català i en castellà

© Edita: CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA

Diputació 231 – 08007 Barcelona

Tel. (+34) 933 022 235 – wa (+34) 619 741 047

cpl@cpl.es – www.cpl.es

Primera edició: gener de 2025

ISBN: 978-84-9165-678-4

Dipòsit legal: B 3645-2025

Printed in UE

Imprimeix: Safekat, S.L.

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepcions previstes per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si us cal fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).

Sumari

Introducció.....	5
1. ¿Què vol dir jubileu?.....	9
2. El jubileu a la bíblia	11
3. El pelegrinatge.....	15
4. La indulgència.....	21
5. La porta santa.....	29
6. Caritat jubilar i compromís per la justícia	31
7. El Jubileu de l'any 2025.....	37
8. L'esperança i la paciència jubilars	41
9. Els jubileus en la història de l'Església	45
10. Vocabulari jubilar	103
11. La pregària i l'himne del Jubileu 2025	107

L'emblema del Jubileu del 2025

L'emblema o «logo» oficial del Jubileu de l'any 2025 que publiquem a la portada d'aquest llibret, està format per quatre figures humanes abraçades entre elles, que representen la humanitat en actitud de solidaritat i fraternitat que uneix els pobles. Sota aquestes figures apareixen unes onades en moviment, perquè mostren que la peregrinació de la vida no sempre passa per aigües somortes. Finalment, apareix la creu de Crist –l'esperança que no es pot abandonar mai– que es transforma en àncora de l'esperança: nom que en l'argot marí es dona a l'àncora de reserva usada per les embarcacions per a fer maniobres d'emergència que permeten estabilitzar la barca durant les tempestes.

Introducció

El 2025 indica els anys de l'arribada de Jesús al nostre món. Amb aquest motiu el papa Francesc ha convocat un any jubilar per a tota l'Església, com va fer sant Joan Pau II per a l'any 2000, sant Pau VI per al 1975, i els pontífexs anteriors per als anys 1950, 1925, etc. El primer Jubileu fou l'any 1300.

El 2025 ve caracteritzat per l'esperança, una de les tres virtuts teològals. Som convidats a ser «pelegrins d'esperança». Si posem l'esperança en Jesús, el Fill de Déu, nascut de Maria, no quedarem defraudats. El papa Francesc expressa el seu desig, en la butlla de convocatòria del Jubileu, *Spes non confundit*, primer signe d'esperança:

Pau per al món, el qual es torna a trobar submergit en la tragèdia de la guerra. La humanitat, desmemoriada dels drames del passat, està sotmesa a una prova nova i difícil quan veu moltes poblacions oprimides per la brutalitat de la violència. ¿Què més els queda a aquests pobles que no hagin patit ja? ¿Com és possible que el seu crit desesperat d'auxili no impulsi els

responsables de les nacions a voler posar fi als nombrosos conflictes regionals, conscients de les conseqüències que puguin derivar-se a escala mundial? ¿És massa somniar que les armes callin i deixin de provocar destrucció i mort? Deixem que el Jubileu ens recordi que «als qui posen pau Déu els reconeixerà com a fills» (Mt 5,9). L'exigència de la pau ens interpel·la a tots (núm. 8).

En aquesta mateixa col·lecció vam publicar un exemplar especial amb motiu del Jubileu de l'any 2000. Per al Jubileu 2025, tornem a reproduir bona part del seu contingut, que va ser preparat per Mn. Joan Galtés i Pujol (1945-2021), prevere diocesà, rector de parròquia, canonge del Capítol de la Catedral, provicari general de l'Arquebisbat de Barcelona, i reconegut professor d'història de l'Església. Serveixi aquesta publicació actualitzada com a homenatge, reconeixement i agraïment a la seva persona, que va deixar una profunda empremta als que vam tenir el goig de poder-lo conèixer.

En relació amb el text actualitzat que publiquem —en el qual han treballat àrduament Mn. Joan Piñol, diaca de l'Arquebisbat de Barcelona, i Maria Guarch, cap de publicacions del Centre de Pastoral Litúrgica—, les referències bíbliques i històriques,

les disposicions jubilar actuals i el ric vocabulari jubilar del darrer capítol. són certament un ajut per entendre què vol dir el Jubileu i, sobretot, com viure'l amb joia i profit per a la vida cristiana. Existeix sempre el risc d'*anacronitzar* el Jubileu, i de veure'l com una relíquia antiga i caduca sense efecte en el moment actual. Per això és important que tots, preveres, diaques, persones de vida religiosa i consagrada i, sobretot, laics i laiques llegeixin bé aquestes pàgines i quedin impregnats del seu contingut per tal que, com va descriure el Concili Vaticà II –del qual commemorem enguany els seixanta anys de la seva clausura–, esdevinguin

autèntics anunciadors de la fe en les coses que esperem (cf. He 11,1), si a la professió de fe uneixen amb valentia una vida inspirada per la fe. Aquesta evangelització o anunci de Crist fet amb el testimoniatge de la vida i amb la paraula alhora, pren un caràcter específic i una particular eficàcia perquè es realitza dintre les condicions ordinàries del nostre món (LG 35).

10. Vocabulari jubilar

Any Sant: Tots els dies són sants i bons per als qui estan en gràcia de Déu, però això no exclou que hi hagi determinats temps o moments especials de gràcia (en grec: *kairoi*). A la Bíblia, s'indica l'any de la remissió de l'antic Israel i l'any de gràcia i d'alliberament acomplert per Jesucrist. Sobre aquests fonaments, l'Església celebra l'any sant ordinàriament cada vint-i-cinc anys. Equival a any jubilar o simplement Jubileu. Vegeu capítols 1 i 2.

Basílica: Títol que reben les esglésies més importants per raó de la seva antiguitat, història, art, etc. Des dels temps antics es distingeixen entre basíliques *majors* i *menors*. Són basíliques majors les quatre romanes de Sant Pere del Vaticà, Sant Pau Extramurs, Sant Joan de Laterà (o El Salvador) i Santa Maria Major. Aquestes són majors, en primer lloc, perquè són les més antigues; en segon lloc, perquè hom hi veu significades les quatre parts del món o punts cardinals; i, en tercer lloc, perquè s'hi ha volgut representar tot el món cristià, i per això eren

designades com a *patriarcals*: Sant Pere s'equipara al patriarcat de Constantinoble; Sant Pau, al patriarcat d'Alexandria; el Laterà, al patriarcat de Roma; i Santa Maria Major, el patriarcat d'Antioquia. Ordinàriament, totes les catedrals reben el nom de basílica i també altres esglésies d'especial significació i importància.

Butlla: Document papal, anomenat així a causa del segell o bolla de plom que acostumaven a portar penjat. Aquests documents són coneguts per les primeres paraules llatines amb què comença el text; així, per exemple, la butlla de convocatò del Jubileu de l'any 2025, signada pel papa Francesc, s'anomena *Spes non confundit*. Generalment, tots els jubileus tenen la seva butlla de convocatò o *d'indicatò*, que són molt interessants per a la història.

Camí: Expressió popular per indicar la condició de l'home en aquest món: «la vida és un camí». Itinerari de l'home que surt del seu tancament en les pròpies seguretats, cap a la recerca de la font que alimenta la pròpia existència. Així tota la vida de cristià és un pelegrinatge. Vegeu capítol 3.

Caritat jubilar: Vegeu capítol 6.

Catedral: És l'església-mare o temple principal de la comunitat diocesana, on hi ha la seu del bisbe, símbol del magisteri a través del qual alimenta el seu poble amb l'ensenyament de la Paraula de Déu. A la catedral, amb la presidència del bisbe, la comunitat local troba l'expressió més autèntica de comunió i de catolicitat, especialment quan se celebra l'Eucaristia. Per això, és un lloc clau per expressar la unitat amb la pròpia comunitat i amb el bisbe, el seu pastor, i amb tota l'Església.

Comissió per al Jubileu: Organismes creats a tots els àmbits (diocesans, nacionals, centrals) que tenen com a finalitat proposar i suggerir línies de reflexió i d'acció, en vista a la preparació i celebració de l'any jubilar. Les comissions diocesanes, a més, procuren una sensibilització sobre les qüestions del jubileu des de la situació concreta i peculiar de la pròpia església local.

Indulgència: Vegeu capítol 4.

Llocs sants: Si, per una banda, sabem que tot ha sortit de les mans de Déu i no hi ha cap lloc exclòs de la seva presència, per l'altra, també afirmem que determinats llocs –com determinats temps– són marcats per una particular intervenció salvífica de

Déu i espais sagrats en els quals l'encontre amb Déu pot ser experimentat de manera més intensa. En aquest sentit, la celebració del Jubileu del 2025 vol destacar el paper dels santuaris i basíliques de Roma i d'arreu del món com a llocs sants d'acollida i espais privilegiats per a generar esperança. Té assenyalades diverses rutes per les basíliques romanes. També s'indiquen com a llocs les dues basíliques papals menors d'Assís, de Sant Francesc i de Santa Maria dels Àngels; les basíliques pontificies de la Mare de Déu de Loreto, de la Mare de Déu de Pompeia, de Sant Antoni de Pàdua; qualsevol basílica menor, església catedral, església concatedral, santuari marià, així com, per a facilitat dels fidels, qualsevol església col·legiada o santuari designat per cada bisbe diocesà o eparquial, i també santuaris nacionals o internacionals.

Pelegrinatge: Vegeu capítol 3.

Porta Santa: Vegeu capítol 5.

Santuari: Església que ha adquirit caràcter sagrat a causa d'un fet religiós o que conserva relíquies o imatges molt venerades, i que ha esdevingut centre de devoció i de pelegrinatge.